

більшість вважає такими якостями рівень інтелекту й знань, помітну зовнішність, чесність, тверезий розум, ініціативність, соціальну й економічну освіту та високий рівень впевненості в собі [4, с.436].

Представники теорії поведінкового підходу сформулювали основу для класифікації стилів керівництва як стилів поведінки. Згідно з її положеннями ефективність визначають не стільки особисті якості керівника, скільки його манера поведінки у взаємодії з підлеглими. Поведінковий підхід стимулював вивчення лідерства, однак його недоліком була переконаність в існуванні єдиного оптимального стилю керівництва [4, с.437].

Згідно теорії ситуаційного підходу на ефективність керівництва впливають такі ситуаційні чинники, як потреби й особисті якості підлеглих, характер завдань, вимоги й вплив середовища, наявна у керівника інформація [4, с.438].

Висновки. Таким чином, через розвиток особистісних і професійних якостей, через набуття професійних знань і вмінь, набуття позитивного досвіду виконання спеціальних функцій, формування індивідуального стилю керівництва, розвиток морально-етичної культури відбувається процес професійного становлення та формування образу ідеального управлінця.

Література

1. Автореф. дис... канд. психол. наук: 19.00.05 / Г.Й. Юркевич; Ін-т психології ім. Г.С.Костюка АПН України. — К., 1999. — 19 с.
2. Москальова Л. Шевченко Ю. Професійне становлення у практиці управління //http://www.osvita-ua.net.
3. Веретенникова Л., Одинцов П. Формування образу ідеального керівника //http://www.osvita-ua.net.
4. Хміль Ф. І. Основи менеджменту: Підручник.-К.: Академвидав, 2003.-608с. (Альма-матер).

ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ ЯК ОСНОВНОГО ЕКОНОМІЧНОГО МЕТОДУ РЕГУЛЮВАННЯ

Пекарська І.П.

Науковий керівник: к.е.н., доцент Мазур К.В.

В даній статті розглядається роль податкової системи як основної рушійної сили соціально-економічного розвитку країни та вплив її на підприємницьку діяльність, що виражається через податкове навантаження на суб'єктів господарювання.

Із проголошенням незалежності Україна стала на шлях самостійного розвитку з метою побудови ефективної соціально орієнтованої ринкової економіки. Становлення ринкових відносин протягом останніх років суттєво змінили зміст фінансових ресурсів державного бюджету, при цьому все більшого значення набувають податкові методи їх акумулювання. Податки стають не тільки головним джерелом формування державного бюджету, але і важливим джерелом радикальних змін, виконуючи роль фінансового регулятора виробництва, стають засобом забезпечення соціальної сфери [3].

Метою дослідження є аналіз податкової системи України та її вплив на діяльність підприємств.

Впровадження податкової системи в умовах перехідного періоду України призвело до виникнення низки суттєвих проблем:

- збільшується кількість збиткових підприємств;
- зростає безробіття;
- ускладнюється соціально-економічна ситуація в країні.

Зумовлюється це тим, що акцент у податковій політиці зроблено на фіскальній функції, а її регулююча та стимулююча роль фактично зведена нанівець. Тому проблема побудови ефективної податкової системи залишилась однією з найактуальніших у процесі становлення ринкових відносин закладання підвалин для економічного зростання України[3].

Виклад основного матеріалу

В умовах становлення ринкових відносин важливу роль відіграють економічні методи управління, серед яких одним із найбільш дієвих є податки. Податки безпосередньо впливають на результати фінансово-господарської діяльності платників, а також на макроекономічні процеси та розвиток окремих регіонів. З огляду на це, система оподаткування повинна відповідати певним завданням: сприяти діловій активності підприємств, зростанню виробництва, підвищенню зацікавленості робітників у результатах праці, спонукати підприємства ефективно використовувати основні виробничі фонди, мінімізувати виробничі запаси, скорочувати невиробничі витрати; забезпечувати формуванню бюджету в обсязі, достатньому для фінансування витрат держави і виконанню нею своїх функцій [1].

Питання податкових методів впливу на господарську діяльність висвітлювались у роботах вітчизняних вчених Андрущенка В.Л., Василика О.Д., Вишневецького В.П., Суторміної В.М., Федосова В.М., Коломійця Г., Воронкова О. та інших. Праці яких здебільшого були спрямовані на розгляд проблеми впливу податкового тягаря на підприємства та на шляхи ухилення підприємств від оподаткування.

Для ефективності здійснення податками своїх функцій необхідна дія певних умов, при дотриманні яких отримується максимальна вигода обох сторін, з однієї сторони – держави, з іншої – суб'єктів господарювання:

- податковий тягар підприємства не повинен бути надмірним;
- кількість стягнутих податків повинна бути оптимальною, а порядок їх обчислення – простим і зрозумілим кожному платнику податку;
- система оподаткування повинна бути однаковою для підприємств будь-яких форм власності і в той же час – гнучкою.

Дивлячись на ці фактори економічного зростання, можна з впевненістю сказати, що вони не виконуються на сучасному етапі розвитку нашої держави, яка прагне бути досить могутньою державою.

Податкове законодавство України знаходиться на стадії становлення, а тому не можливо вимагати від нього такої системи оподаткування, яка існує у розвинених країнах. Звичайно головною метою державних органів повинна поставати проблема створення Податкового кодексу, який гарантував би соціально-економічний розвиток України, її стабільність та конкурентоспроможність на зовнішньому ринку.

Всі підприємства, вивчаючи систему оподаткування, намагаються мінімізувати й оптимізувати сплату податків, що не суперечило б законодавству, для досягнення особистих та суспільних інтересів. Проте потрібно чітко розмежувати податкове планування підприємств та ухилення від сплати податків, адже границя між ними досить не чітка.

Нинішнє податкове законодавство досить заплутане та невизначене. Складність податкової політики призвело до того, що більшість підприємств може бути порушниками, і не підозрюючи цього. Так, органами державної податкової служби за 2007 рік було виявлено порушення податкового законодавства у юридичних осіб 95,2% та фізичних осіб 93,9% від кількості перевірених, які не змогли досить швидко відреагувати на зміни в податковому полі [5].

Важливим діючим чинником, що впливає на підприємства усіх форм власності є податкове навантаження, яке може спричинити тінізацію економіки, тобто при збільшенні податкового тягара збільшується кількість підприємств, які приховують свої реальні доходи. Так з рис. 1 видно, що з кожним роком пропорційно збільшується розмір коштів, які не сплачуються до бюджету, не говорячи вже про порушення у невеликих розмірах з боку платників податків.

До цього призвело великий рівень оподаткування, за яким Україна посідає 177 місце серед 178 країн (гірший результат лише у Білорусі). Українським компаніям слід сплатити 99 податків, що займає в них 2085 годин та витратити на це близько 60% свого прибутку, при тому що середній світовий показник складає 40%. А загальна сума податків в Росії складає 51,4% прибутку, 52% в Швеції, 30% в США і Туреччині [3].

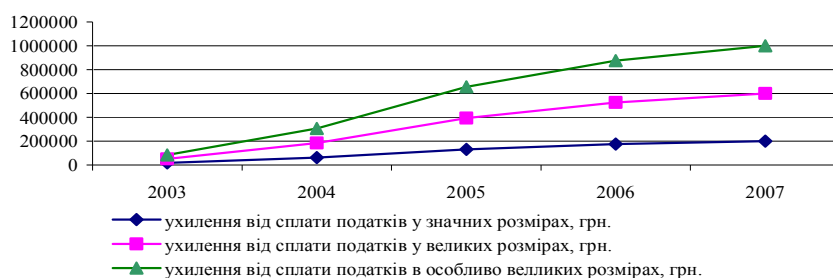

Рис. 1. Ухилення від сплати податків у значних розмірах за 2003-2007 рр.

Сьогодні в Україні альтернативи суттєвого зниженню податкового тягара немає. На шляху реалізації такої політики стоять наступні проблеми:

- наявність значного державного боргу;
- дефіцит бюджету;
- великі обсяги загальнодержавного споживання.

В умовах неконкурентоспроможності економіки та механізмів її створення зниження податкового тягара – обмежений метод короткої дії, що не дає довгострокових результатів. Слід також враховувати масштаби збитковості, а для збиткових підприємств будь-яка ставка оподаткування є високою (рис. 2).

Проте відповідно до нинішньої кризової ситуації держава не може залишати податкове законодавство без змін, хоча б на час виходу економіки з кризи. Загалом фахівці передбачають, що наша країна подолає фінансово-економічну кризу через 2 роки. Тому, щоб не допустити зниження темпів розвитку економіки пропонується зменшити чинну ставку податку на додану вартість на 2-3% та ставку податку на прибуток підприємств на 4-5% [5]. Проте це може призвести до надмірного тиску з боку органів державної податкової служби на інших платників податків, які здійснюють податкові платежі. Досить ефективно буде підвищити розмір акцизного збору, на продукцію яка для суспільства не являється необхідною.

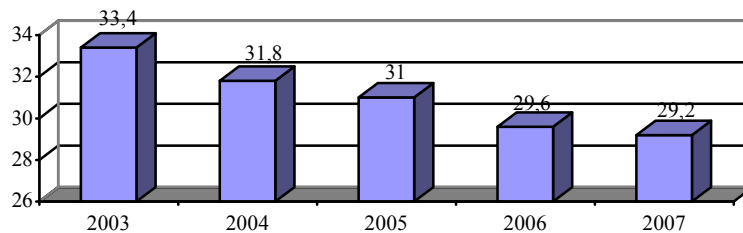

Рис. 2. Збитковість підприємств в Вінницькій області за 2003-2007 рр.[5]

Висновок. Отже, формування дієвого податкового механізму регулювання економічних процесів є важливою складовою розвитку нашої економіки, але це відбувається досить повільно через недостатність наукових досліджень в даному колі питань та незначний досвід України.

Для оптимізації податкового впливу на економічну ситуацію в державі податкова система України повинна розвиватись у наступних напрямках:

- оптимізація структури податкової системи;
- упорядкування методики обчислення податкових платежів;
- адекватне застосування пільг в сфері оподаткування;
- посилення відповідальності платників за порушення податкового законодавства;
- науково-обгрунтовані зміни у податковому законодавстві;
- зменшення податкового тягаря платників податків.

Література

1. Воронкова О.М. Податковий механізм регулювання економічних відносин//Економіка та держава -2008.-№7.-с.12-14
2. Ковальчук К. Функції податків та їх реалізація в податковій системі України (Вища школа).-2008.-№3.-с.
3. Крисоватий А.І., Десятнюк О.М. Податкова система: Навчальний посібник. - Тернопіль:Карт-бланш.-2006.-331с.
4. Статистичний щорічник Вінниччини за 2007 рік
5. Швець І. Податки: Україна і світ//Вісник податкової служби України.-2009.-№3.-с.28-29

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТА ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ СТАНОВЛЕННЯ РИКОВОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

Тетерук В. П.

Науковий керівник: к.е.н., доцент Мазур К. В.

В статті розглядається особливості формування національної системи менеджменту в умовах ринкової економіки, а також визначені загальні проблеми управління на українських підприємствах та запропоновані шляхи їх вирішення.

Менеджмент є управління бізнесом, а бізнес є унікальною і винятковою справою відносно розвинутого суспільства. Менеджмент – результат, наслідок економічного прогресу. Він виник, коли бізнес переріс господаря, який робив усе сам, насамперед на підприємствах, які з самого початку були великими. У ті ж сфери економіки, де переважали невеликі підприємства, менеджмент прийшов пізніше.

Те, що відбувається сьогодні в теорії і практиці управління, називають тихою управлінською революцією. На зміну класичному напрямку в менеджменті приходять новий – індивідуально – інформаційний.

Сутність нової філософії управління визначається такими факторами: ставка робиться на само реалізуючу людину(на відміну від економічної та соціальної); підприємство розглядається як живий організм, у якому люди об'єднані спільними цінностями, як клан; підприємство має весь час оновлюватися в постійному прагненні пристосуватися до зовнішніх чинників, головним із яких є споживач [1].

Метою написання статті є виявлення основних особливостей розвитку менеджменту та аналіз проблем, пов'язаних з управлінням організаціями, визначення основних причин неефективності менеджменту сучасних підприємств та зазначення шляхів подолання ситуації, що склалася.

Результати. З наданням Україні статусу країни з ринковою економікою Конгресом США та Євро комісією система українського менеджменту фактично визначила напрям свого спрямування.

Але, внаслідок відсутності консолідації українського суспільства стосовно форм подальшого розвитку, конкурентному впливу політичних інтересів оточуючих держав та невирішеності питань власності, головною чинником, який зараз впливає на формування української системи менеджменту, є ментальність населення.

До негативних особливостей вітчизняного менталітету слід віднести: інертність щодо змін свого